

ประกันคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ใครได้ใครเสีย*

หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน

วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๑๐๖๐๒

ปล้นประชาชนในระบอบประชาธิปไตย มาทุกยุคทุกสมัย ก็นายกรัฐมนตรีเท่าใด อธิบดีกรมสรรพากรแล้ว บรรดาแม่ทัพนายกอง ส.ส. และ ส.ว. เป็นร้อย ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ตำรวจทหาร ครู ข้าราชการทุกหน่วย ต่างมีรถยนต์ที่ต้องถูกรัฐบาลยุคหนึ่งบังคับให้ต้องประกันภัยบุคคลที่สาม ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ราคารถยนต์ไม่เท่ากัน รายได้ข้าราชการไม่เท่ากัน ประชาชนต่างมีรายได้ไม่เท่ากัน แต่ถูกบังคับให้ต้องประกันภัยทุกคัน โดยเสียเบี้ยประกันภัยเท่ากัน สร้างความรำรวยให้บริษัทประกันภัยและนายทุนมีความชอบธรรมหรือไม่

ประชาชนผู้ถูกบังคับโปรดทราบ ท่านอธิบดีกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์โปรดพิจารณา ตลอดทั้งท่านอธิบดีศาลภาษีอากรกลางโปรดจัดการ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงานคุ้มครองผู้เอาประกันภัยเขต และสำนักงานประกันภัยจังหวัด

* จุฬารัตน์ ยะปะนัน นิติกร

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย รวบรวม.

ทุกจังหวัด ท่านดูใบเสร็จรับเงิน ใบกำกับภาษีขนส่งทุกจังหวัดทราบด้วย เบี้ยประกันภัย ๗๐๐ บาท อากร ๓ บาท รวมเงิน ๗๐๓ บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๔๙.๒๑ บาท รวมเป็นเงิน ๗๕๒.๒๑ บาท ตามประมวลกฎหมายรัษฎากร ค่าอากร ๓ บาท ไม่ใช่หน้าที่ของเจ้าของรถต้องจ่าย นอกจากมีประกันภัยชั้น ๑, ๒ หรือ ๓ ต้องเสียอากร เป็นร้อยบาท รวมแล้วทั้งประเทศเป็นร้อยๆ ล้านบาทไม่น้อยเลย รถยนต์ทั้งประเทศมีจำนวนเท่าใด ท่านพลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน นับตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนปัจจุบัน มีหน้าที่ไหนกล้าออกมาแก้ไขบ้าง

ท่านนักกฎหมาย ค่าอากร ๓ บาทแล้วยังรีดไถภาษีมูลค่าเพิ่มจากอากรอีก เป็นภาษีซ้อนภาษี ท่านอธิบดีศาลภาษีจะวิชันหาว่าอย่างไร

ท่านปลัดกระทรวงการคลัง และทุกท่าน ย่อมมีรถต้องประกันภัยภาคบังคับโปรดพิจารณา แล้วขอให้ผู้มีอำนาจหน้าที่รีบแก้ไขให้เป็นธรรมต่อชาวประชาในราชอาณาจักร

อีกประการ การทำประกันตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

น่าจะเป็นเรื่องที่เจ้าของรถผู้ครอบครองรถ ประสงค์ให้หลักประกันแก่ผู้ประสมภยจากรถ ดั้งนั้น ในมาตรา ๒๕ จึงบัญญัติให้บริษัทหรือ สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสมภยจ่าย ค่าเสียหายเบื้องต้น ตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ ให้แก่ผู้ประสมภยให้เสร็จนั้น ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ในทางปฏิบัติ เกิดปัญหามากมาย เมื่อ เกิดเหตุผู้ที่เข้ามาจัดการมักเป็นพนักงาน ตำรวจกับเจ้าหน้าที่หรือแพทย์โรงพยาบาลเป็น ผู้ประสบเหตุแรกๆ ไม่ใช่บริษัทผู้ประกันกับ สำนักงาน การจ่ายค่าเสียหายต่างๆ ในเบื้องต้น จึงมักล่าช้า เสียความรู้สึกแก่ผู้ประสบเหตุมากๆ

สมควรแก้ไขกฎหมาย ให้เจ้าพนักงาน ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลมีอำนาจ ประสานงานโดยตรงกับบริษัทประกันหรือ สำนักงานกองทุน หรือให้ติดต่อรับผิดชอบกัน ได้โดยตรง มิให้ล่าช้าเกิน ๗ วัน นับแต่วัน ประสบเหตุหรือวันที่เจ้าพนักงานตำรวจหรือ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลรับเรื่องราวหรือรับรองได้

หากแก้ไขในจุดนี้ไม่ได้ ก็ขอให้แก้ไข กฎหมาย ให้หน่วยงาน ตำรวจ หรือ กระทรวงมหาดไทย หรือ กระทรวงสาธารณสุข หรือ กระทรวงคมนาคม หรือกระทรวงการคลัง เป็นผู้รับประกันภัย ตาม พ.ร.บ.คุ้มครอง ผู้ประสมภยจากรถเสียเลย เพื่อตัดปัญหาทั้งปวง

การทำประกันภัยตาม พ.ร.บ.คุ้มครอง ผู้ประสมภยจากรถ เป็นหลักการของผู้เป็นเจ้าของหรือครอบครองรถเจตนาช่วยเหลือ ผู้ประสมภยจากรถ ดังนั้น กฎหมายจึงไม่สนใจ ที่จะพิสูจน์ว่า ใครผิดใครถูก ดังนั้น เพื่อตัด ปัญหาทั้งปวง ควรยกเลิกมาตรา ๓๑ เสีย เนื่องจากมาตรานี้ได้ให้บริษัทหรือสำนักงาน

กองทุนทดแทนผู้ประสมภย เมื่อจ่ายค่าเสียหาย แล้ว ยังมีสิทธิไปไล่เบี้ยเอากับบุคคลที่ก่อให้เกิด ความเสียหายอีก จึงเป็นเรื่องไม่ถูกต้องตาม หลักการอย่างยิ่ง

กรณีคุ้มครองผู้ประสมภยจากรถ เป็น เรื่องประกันภัยแก่ผู้ประสมภย ผู้ทำประกันเป็น ผู้ออกทุนแบบกองทุน ดังนั้น ผู้ทำประกันไม่เอา ความ ยุติเรื่องก็ควรเป็นเรื่องเฉพาะตัว บริษัท ประกันภัยสวมสิทธิไล่เบี้ยไม่ได้ไม่ใช่กรณี ประกันวินาศภัยธรรมดา ซึ่งทำให้บริษัท ประกันภัยสามารถสวมสิทธิของผู้เอาประกันไปไล่เบี้ยเอากับผู้ทำละเมิดได้ ซึ่งเป็นเรื่องคนละ หลักการกัน ไม่ควรบัญญัติกฎหมายให้สับสน มองหาแต่ประโยชน์ให้บริษัทประกันเท่านั้น

ขอให้เข้าใจในหลักการและเหตุผลด้วย ไม่ใช่บัญญัติกฎหมายแบบศรีธนญชัยที่มี ประเทศนี้ นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการ ทำประกันภัยตาม พ.ร.บ.ผู้ประสมภยจากรถนั้น ไม่เป็นธรรมแก่เจ้าของรถหรือผู้ครอบครองอย่าง ยิ่ง ในกรณีได้มีการประกันวินาศภัยกับรถแบบ ประกันชั้น ๑ ชั้น ๒ ชั้น ๓ แล้ว เหตุใดการทำ ประกันดังกล่าวมิได้รวมหรือครอบคลุมถึงการ ประกันภัยตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสมภยจากรถ ด้วย ทั้งๆ ที่การประกันภัยดังกล่าวนั้นได้ รับผิดชอบในชีวิตทรัพย์สินของผู้ประสมภยจากรถในจำนวนเงินมากกว่าที่ทำประกันภัยตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสมภยจากรถเสียอีกหลาย สิบลหลายร้อยเท่า บัญญัติกฎหมายแบบ ศรีธนญชัยชัดๆ เลย อนิจจังหนอประเทศไทย ประชาชนชาวไทยเอ๋ย

ดังนั้น ขอให้สมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ หรือกรมประกันภัย หาทางแก้กฎหมาย ในส่วนนี้เสียด้วย หากมีการประกันภัยรถยนต์ ชั้น ๑ ชั้น ๒ หรือชั้น ๓ แล้วให้มีความหมายรวม

ไม่ต้องไปทำประกันภัยตาม พ.ร.บ.คุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ หรืออีกนัยหนึ่งให้บริษัท
ผู้ประกันออกใบรับรองการทำประกันตาม พ.ร.บ.
ผู้ประสบภัยจากรถให้โดยอัตโนมัติด้วย โดย
ไม่ต้องเสียเงินอีกกว่า ๗๐๐ บาท ซึ่งไม่เป็นธรรม
อย่างยิ่ง ยกเลิกเถอะ

จึงขอกราบเรียน ท่านนายกรัฐมนตรี
คณะ คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ กระทรวงพาณิชย์ และท่าน
ผู้มีอำนาจทั้งปวงในราชอาณาจักร ได้โปรด
พิจารณาแก้ไขกฎหมายให้เป็นธรรมแก่ปวงชน
ชาวไทยด้วย และด้วยความสงสัยจึงขอถือโอกาส
เรียนอธิบดีกรมสรรพากร กรมการประกันภัย
คณะกรรมการ คตส. และคณะกรรมการตรวจเงิน
แผ่นดิน ฯลฯ ได้โปรดพิจารณาดำเนินการ
ตรวจสอบดูว่า เงินค่าอากรเป็นอย่างไร จึงจะถูก

